

PRESSEMATERIALE:

Øst for Paradis præsenterer:

LITTLE JOE

En film af Jessica Hausner

Premiere den 9. juli 2020

Pressekørsel d. 6. juli kl. 9.30 i Empire Bio i Kbh.

Pressebilleder: <http://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=333>

EPK og trailer: <https://paradis.digitalpek.dk> Brugernavn: presse - password: film

Dansk trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=oymETogRI1w&t=4s>

Presseansvarlig: Ditte Daugbjerg – 28718802 – ddc@paradisbio.dk

KORT SYNOPSIS//

Happiness is a Business

Alice er seniorforsker på et laboratorium, der arbejder på at skabe en helt ny art af røde, smukke blomster, hvis pollen kan gøre deres ejere lykkelige og kurere depression. Hun beslutter sig for at kalde planten "Little Joe" til ære for sin teenagesøn Joe, som hun bor alene med.

En dag smugler hun en af planterne med hjem, og Joe begynder nu at opføre sig markant anderledes. Alice frygter, at den blomst, som hun selv har været med til at skabe, måske ikke er så harmløs, som hun først troede.

LÆNGERE SYNOPSIS//

Alice er single mor og dedikeret seniorforsker ved Planthouse; et firma, der udvikler nye plantearter. Hun har skabt en helt særlig, karmoisinrød blomst, der ikke kun er smuk at se på, men også har terapeutiske egenskaber: Hvis blomsten opbevares ved den rette temperatur, bliver vandet og talt til på daglig basis, vil den gøre sin ejer lykkelig. Imod reglementet tager Alice en blomst med hjem til sin teenagesøn, Joe. Sammen kalder de blomsten "Little Joe".

På arbejdet udtrykker Alices kollega Bella bekymring over den nye blomsterart, efter at hendes elskede hun Bello har været fanget i blomsternes drivhus henover en nat. Bella er overbevist om, at hendes hund opfører sig underligt, og at det skyldes, at den har været udsat for blomsterne. Alices assistent Chris har også indhaleret pollen fra blomsten, og måske opfører han sig også anderledes nu? Tidligere var hans opmærksomhed rettet mod Alice, men nu er han mere bekymret om at beskytte "Little Joe".

Og så er der Alices søn, Joe, der nu distancerer sig fra Alice. Opfører han sig bare sådan for at få opmærksomhed for sin arbejdsafhængige mor? Er det bare teenagehormoner? Eller påvirkes han også af "Little Joe"?

Bella tror, at blomsten reagerer på at være steril og derfor prøver at finde nye måder, hvorpå den kan reproducere sig selv. En af måderne kunne være at sprede en virus, der giver mennesker følelsesmæssigt hukommelsestab og får dem til kun at bekymre sig om "Little Joe" og lade som om, at intet er hændt. Bella minder også Alice om, at hvis "Little Joe" er farlig, så er det ikke blomstens skyld, men Alices.

Chris advarer Alice om Bellas tidligere mentale problemer og insinuerer, at hun ikke er pålidelig. Men hvis alle andre er smittede af "Little Joe", hvem kan Alice så stole på?

LITTLE JOE kryber ind under huden og vil ifølge Indiewire: **"do for greenhouses what "Psycho" did for showers"**. Hovedrolleindehaver Emily Beecham vandt ved Cannes Film Festival 2019 prisen for bedste skuespillerinde for sin rolle i LITTLE JOE, og instruktør Jessica Hausner var nomineret til Guldpalmen.

INSTRUKTØR JESSICA HAUSNER FORTÆLLER//

OM DET UHYGGELIGE

Idéen bag historien er, at alle har en hemmelighed, som ikke kan forstås af omverdenen eller endda af individet selv. Noget underligt sker pludseligt og får det velkendte til at virke uhyggeligt. Nogen vi kender godt, virker pludselig anderledes. Nærhed forvandles til afstand. Behovet for gensidig historie, empati og symbiose imødekommes ikke.

På denne måde er LITTLE JOE en parallel til alt det underlige, der foregår inde i os selv. Det bliver håndgribeligt i filmen i form af blomsten, som tilsyneladende er i stand til at ændre mennesker omkring sig. Som resultat af denne ændring sker der hidtil ukendte ting, og noget, som man ellers har anset som sikkert og vedvarende går tabt: Båndet mellem mennesker.

OM AT ARBEJDE PÅ MANUSSKRIFTET

Da jeg arbejdede på manuskriptet med Geraldine Bajard, gik vi meget op i at skabe en atmosfære i scenerne, der får publikum til at stille spørgsmålstejn ved integriteten hos filmens karakterer. Vi ville gerne have, at der kunne være flere forskellige måder at tolke, det der sker i filmen på: De såkaldte ændringer hos personerne kan enten forklares med deres mentale tilstand eller med den pollen, som de har inhaleret. Eller alternativt, at de ændringer slet ikke eksisterer, men bare er noget, som hhv. Bella og Alice forestiller sig.

Geraldine og jeg fandt ud af, at den største udfordring ved at skrive manuskriptet var at skabe disse øjeblikke, der altid efterlod publikum en mulighed for at komme med tvetydige svar på, hvad der skete. Vi har arbejdet med en lignende dramaturgi før. Med LOURDES var vi nødt til at overbevise publikum om miraklet, og det overbeviste både Vatikanet såvel som Sammenslutningen af Rationelle Ateister (Union of Rationalist Atheists), der begge tildelte filmen priser ved Venedig Film Festival...

OM MODERKÆRLIGHED

I eventyr, men også i nutiden, ser vi moderen som ubrydeligt forbundet med sit barn. I bedste fald er dette bånd et kærligt et af slagsen, men uanset hvad, så kan det ikke brydes, og det danner basis for en form for ufravigeligt ansvar for moderen overfor sit barn. Enhver arbejdende mor har prøvet at blive spurgt om, hvem der mon passer på hendes barn, mens hun er på arbejde. LITTLE JOE handler om en mor, som er meget plaget af sin dårlige samvittighed, når hun tager på arbejde og 'forsømmer' sit barn. En mor, hvis følelser er ambivalente, fordi blomsten er Alices andet barn: Hendes arbejde, hendes kreation, produktet af hendes anstrengelser. Og hun vil ikke også forsømme dette barn eller moste det. Men hvilke af sine børn vil Alice miste til sidst?

OM SINDSSYGE KVINDER

Begge de kvindelige karakterer - Alice såvel som Bella - lade til at være mentalt ustabile. Alice går jævnligt til psykoterapi, hvor hun taler om sin dårlige samvittighed over for sin søn og hendes afhængighed af arbejde. Vi lærer, at det der lader til at være en trussel mod Alices karriere (at blomsten muligvis ændrer de mennesker, den kommer i kontakt med og hermed separerer dem fra deres nærmeste) lige så vel kunne fortolkes som Alices allerinderste ønske, der går i opfyldelse: At befri hende fra båndet til sit barn. At være i stand til at fokusere på sine egne interesser. At have lidt mere tid til sig selv. Et ønske, som hun ikke burde klatre sig selv for. Og når hun endelig opnår den frihed, får filmen sin lykkelige slutning.

OM FRANKENSTEIN

Alice har skabt to væsener, som hun langsomt mister kontrollen over: Joe og Little Joe. Blomsten lader til at have sit eget liv: Den udsender pollen, men vi ved ikke, om det er ud fra et tilfældighedsprincip eller en bevidst handling. Prøver Little Joe at overvinde sin infertilitet, som Alice har fremavlet? Sikrer den sin overlevelse ved at smitte mennesker og røve dem for deres følelser? Så dem, der er blevet smittet, nu vil tjene Little Joe? Teorien lyder som en fantasi, og til at starte med griner Alice af den - men det bliver hun ikke ved med.

I dag konfronteres vi med mennesker, der er resultatet af genetisk ingeniørarbejde, og vi kan ikke helt vide, hvilke farer de kunne ved at dække over. Måske slet ingen... Men vi kan ikke vide os sikre. Nogle vil mene, at vi skal beskytte os selv mod denne slags fare, mens andre mener, at alting er under kontrol. Uden at tage sider i den diskussion så er jeg interesseret i dette aspekt af vores tid, der er bestemt af på den ene side videnskabelige udviklinger og på den anden side semi-sandheder på internettet. Og den uhyggelige erkendelse af, at forskere kun kan lave formodninger, uden at kende sandheden med sikkerhed. Denne erkendelse danner grobund for alle mulige slags konspirationsteorier.

OM FILMENS UDSEENDE

På mig virker æstetikken i LITTLE JOE endnu mere abstrakt og kunstig end i mine tidligere film. AMOUR FOU var måske lidt et afsæt, fordi man med en historisk setting allerede har en fantasiverden. Ingen af os har været der, og vi havde kun billeder at forholde os til, hvilke allerede er fortolket af en kunstner. Det er en allerede opfundet verden, man designer ud fra. Med LITTLE JOE havde jeg følelsen af, at det kunne gå endnu mere vidt. Selvfølgelig var vi inspireret af drivhuse, laboratorier, rigtige steder, men i sidste ende bestræbte vi os på at skabe en form for kunstig verden. Vi ville afspejle filmens eventyrkvaliteter. For eksempel med farverne, hvor der er den mintgrønne og den hvide sammen med det røde fra blomsterne. Vi valgte de allermest barnagtige farver for at give filmen karakteristika af at være et eventyr eller en fabel. Alices røde hår for eksempel er en pointe i sig selv og nærmest ikonisk med sin svampeagtige form.

Ift. kostumer har samarbejdet med min søster, Tanja Hausner, eksisteret i lang tid, og vi har arbejdet sammen på alle mine film. Sammen har vi udviklet en særlig stil. Ud fra Tanjas kostumer er det ikke let at pege ud, hvornår filmen foregår. Kostumedesignet fokuserer på at skabe sin egen virkelighed, og ikoniske nøgleelementer som perleøreringe og en rød hat bruges igen og igen, og farverne korresponderer klart med set designet. Og der er humor i kostumerne: En latterlig kjole, et alt for stort jakkesæt... Det samme gælder for fotograferingen. Jeg har en følelse af, at jo længere Martin Gschlacht og jeg arbejder sammen, jo mere vil vi begge udvide vores grænser og virkeligheden. Det er noget, som vi begge er meget interesserede i: Gennem æstetikken, men også genne rammesætningen. Vores ramme forsøger at stille spørgsmålstejn ved virkeligheden med forskellige perspektiver - det som publikum ser og ikke ser; vi bibeholder en form for usikkerhed ift. det, der holdes skjult. Som publikum indser du, at du kun får lov at se fragmenter, og man begynder at spørge sig selv, hvad der ligger bag, hvad er der på færde, og hvad er det, som jeg ikke kan se? Hvad ligger der bag skærmen?

F.eks. når Bella siger; "Jeg tror det er Lille Joes pollen, der har udløst noget", så nærmer kameraet sig hende, men pludselig panorerer det væk fra hende, og der er en form for skuffelse eller tvivl ift. hendes autoritet - som om hun ikke er en person, der kan give os svaret, og det hun siger er usandt.

OM FILMENS MUSIK

Med LITTLE JOE er det første gang, hvor jeg har arbejdet med musik, der fungerer som filmmusik. Musikken er skrevet af den japanske komponist Teiji Ito. Han skrev musik for Maya Derens eksperimenterende film i 1940erne, og jeg finder hendes film så inspirerende. Igennem filmhistorien er hun nok den, der har inspireret mig mest. Klippestilen, iscenesættelsen, men også musikken, fascinerer mig. Den er spændende, den skaber følelser, den er endda uhyggelig, men den er også abstrakt; den drager dig og skubber dig væk på samme tid. Da jeg hørte de tre sange på Teiji Itos album "Watermill", havde jeg helt instinktivt følelsen af, at de var komponeret til vores film. Jeg havde musikken i mit hoved, da jeg lavede filmens storyboard - jeg vidste allerede hvilke kameravinkler, der ville passe til hvilke stykker musik. Og på grund af det tror jeg, at rytmen i filmen, eller dens narrative, er meget tæt forbundet med musikken. Når det så er sagt, så er musikken - i kraft af dens unikke karakter - nærmest en karakter i sig selv.

OM SPROGET

Dette er min første engelsksprogede film, og det har overrasket mig, hvor dejligt det har været at arbejde på engelsk. Jeg føler, at nogle ting kan udtrykkes ret usentimentalt på engelsk, hvor det på tysk måske ville lyde kompliceret eller latterligt. Jeg nyder at indspille film på andre sprog end mit modersmål, fordi det tillader mig at holde fokus. Når jeg instruerer, tror jeg, det er vigtigt ikke at lade sig opsluge af en bestemt detalje. Du er nødt til at have en usvækket syn ift. at bedømme, om en scene fungerer eller ej. Og et fremmedsprog hjælper mig med at holde den distance.

OM AT SKABE LITTLE JOE

Det der var virkelig interessant var at researche på planteavl. Hvilke planter avler man kunstigt, hvorfor, og hvilket marked er der for denne videnskab? Det at finde ud af, hvad folk leder efter i planter, og hvad der sælger godt. Hvad er der af trends eller retninger i forskningen? Og hvad er til gavn for forskningen, og hvad er til gavn for økonomien? Og hvad er intentionen?

Med fødevarer er der selvfølgelig et tema omkring, at man skal udvikle planternes styrke og modstandsdygtighed. Men jeg fandt det interessant, at man med dekorative planter gjorde så meget ud af planternes duft. For faktisk så er den god nok: En plantes duft kan gøre en person glad. Du dufter til en blomst, og så kan du nærmest se smilet brede sig - det er blomstens koncept; den er smuk og den dufter godt. Men vi ved ikke hvad det vil sige, at noget dufter godt, for alle kan lide forskellige dufte. Og det gav mig en idé til en duft, som gør alle glade; være det med feromoner eller andre hormonelle substanser, der udskilles af blomsterne. Det er alkymistisk; forskere, der skaber magi...

Til historiens undergang, blev vi nødt til at skabe en ond trussel, der udvikler sig ved hjælp af en smuk duft. Jeg kontaktede adskillige forskere, der er involveret i menneskets genetik samt hjernespecialister. Det var den komplicerede del af processen - at finde en forbindelse og se, hvordan en plante ville kunne smitte et menneske. De udviklede en teori om, at det kunne være gennem en virus, fordi en virus er fleksibel og kan mutere, således at den kan omdanne sig fra at være en plantevirus til en menneskelig virus. Det er usandsynligt, men det er muligt under særlige omstændigheder. Og det var altså det grundlag, som vi lagde for historien. Så jeg talte med James Fallon, der er hjerneforsker, og han udviklede en teori om, at du kan inhalere psykotropiske stoffer gennem din næse, hvilket understøtter vores idé.

Ift. drivhusene var vi primært i Holland, da Holland stadig er det største land på markedet indenfor blomsterdyrkning. Det er ret interessant, synes da, da det er så lille et land, men alligevel har de specialiseret sig i det og har den ledende teknologi indenfor området. Royal Flora Holland er en ufatteligt stor virksomhed. Når du er der, er det som om, at du befinder dig i en ny verden med automatiserede blomstervogne, der kører rundt.

OM DEN GORDISKE KNUDE

Videnskaben prøver ting af, og ingen kan nogensinde forudse konsekvenserne. Og alligevel udføres dette arbejde. Og sommetider er der et positivt udfald. Dette er sammenligneligt med temaet i min film *LOURDES*, hvor miraklet er både godt og skidt på samme tid. I *LITTLE JOE* er opfindelsen af blomsten god, fordi personerne, der dufter til blomsten bliver glade. Den virker. Men bagsiden af medaljen... Tja, jeg tror, at det er den, der interesserer mig mest; disse modsigende og konfliktfyldte situationer, disse gordiske knuder, der er umulige at løse.

JESSICA HAUSNER TALER MED NEUROFORSKER JAMES FALLON//

Findes i det engelske pressekit her: <http://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=333>

OM JESSICA HAUSNER//

Jessica Hausner blev født i Wien, Østrig i 1972. Hun studerede instruktion på Wiens Filmakademi, hvor hun lavede den prisbelønnede kortfilm FLORA (1996) og INTERVIEW (1999). I 2001 havde hendes debutfilm LOVELY RITA premiere på Cannes Film Festival under Un Certain Regard. Hun vendte tilbage hertil med HOTEL i 2004. I 2009 blev LOURDES udvalgt til konkurrence på Venedig Film Festival, hvor den fik FIPRESCI-prisen. AMOUR FOU var Hausners tredje film til at blive præsenteret på Un Certain Regard, hvor den havde premiere i 2014. LITTLE JOE er Jessica Hausners femte spillefilm og hendes første engelsksprogede af slagsen, og var udtaget til hovedkonkurrencen på Cannes Film Festival 2019, hvor Emily Beecham vandt prisen for bedste kvindelige hovedrolle.

OM EMILY BEECHAM//

Emily Beecham var nomineret som Bedste Skuespillerinde ved BIFA for hendes præstation i Peter Mackies daphne. Emily kan snart ses i Julian Jarrolds SULPHUR AND WHITE. Andre af Emilys præstationer tæller Coen-brødrenes HAIL CAESAR og hovedrollen i AMC-serien THE BADLANDS. Emily Beecham vandt prisen for bedste kvindelige hovedrolle på Cannes Film Festival 2019.

OM BEN WHISHAW//

Som anerkendt både på scenen og skærmen, er Ben en prisvindende skuespiller, der for nylig vandt en Golden Globe for sin præstation i BBC miniserien A VERY ENGLISH SCANDAL. Hans film tæller PERFUME: THE STORY OF A MURDERER, BRIDESHEAD REVISITED, BRIGHT STAR, THE LOBSTER, LILTING, CLOUD ATLAS, MARY POPPINS RETURNS, PADDINGTON og rollen som Q i de seneste James bond film. Han har for nylig afsluttet optagelse på Armando Iannuccis THE PERSONAL HISTORY OF DAVID COPPERFIELD.

OM KERRY FOX//

Kerry Fox vandt international anerkendelse for sin rolle i Jane Campions AN ANGEL AT MY TABLE. Herefter spillede hun med i Danny Boyles gennembrudsfilm SHALLOW GRAVE. Hund vandt Sølvbjørnen for sin præstation Patrice Chéreaus udgave af Hanif Kureishis INTIMACY. Hendes andre filmroller inkluderer WELCOME TO SARAJEVO, STORM, BRIGHT STAR, PATRICK'S DAY, HOLDING THE MAN, THE DRESSMAKER og TOP END WEDDING.

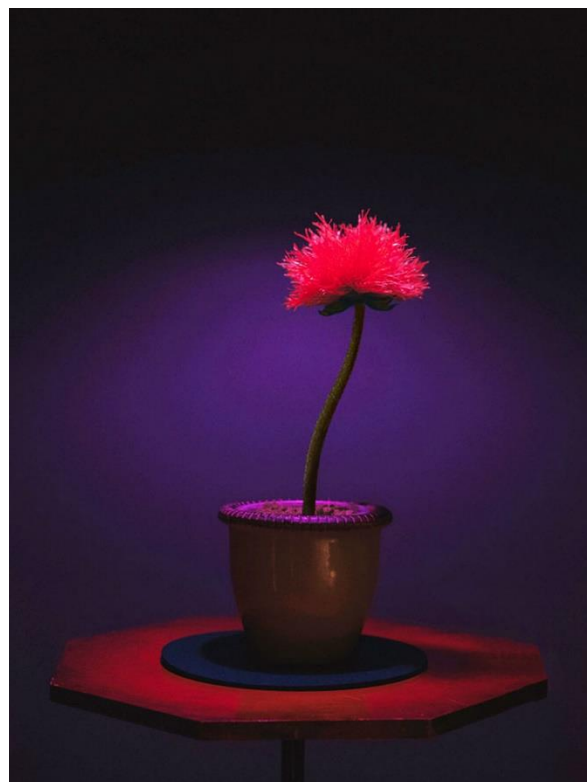
CREDITS

CAST

Alice **Emily Beecham**
Chris **Ben Wishaw**
Bella **Kerry Fox**
Joe **Kit Connor**
Karl **David Wilmot**
Ric **Phénix Brossard**
Ivan **Sebastian Hülk**
Psykolog **Lindsay Duncan**

CREW

Manuskript: **Jessica Hausner, Géraldine Bajard**
Instruktør: **Jessica Hausner**
Fotografi: **Martin Gschlacht**
Scenografi: **Katharina Wöppermann**
Kostumer: **Tanja Hausner**
Make-Up: **Heiko Schmidt, Kerstin Gaecklein**
Klipper: **Karina Ressler**
Casting: **Jina Jay, Jessie Frost**
Lyd: **Malcolm Cromie, Erik Mischijev, Matz Müller**
Re-Recording Mixer: **Tobias Fleig**
Lille Joe Design: **Marko Waschke**
Lille Joe Animation: **Markus Kircher**
Producere: **Bruno Wagner, Bertrand Faivre, Philippe Bober, Martin Gschlacht, Jessica Hausner, Gerardine O'Flynn**
Produktionsselskaber Companies: **Coop99, The Bureau, Essential Films**
I samarbejde med: **ORF (Film/Television-Agreement), ARTE, Coproduction Office**
Støttet af: **Austrian Film Institute, FISA- Filmstandort Austria, Vienna Film Fund, BBC Films, BFI, Bayerischer Rundfunk, Medienboard Berlin Brandenburg, Eurimages, Det Danske Filminstitut, Creative Europe MEDIA**

Original titel	LITTLE JOE
Varighed	105 min
Land og år	Østrig, England, Tyskland, Frankrig - 2019
Sprog	Engelsk
Genre:	Drama, Horror, Mystery

Dansk distribution Øst for Paradis Filmimport Aps

Lanceres m støtte fra Det Danske Filminstitut og Creative Europe, MEDIA

